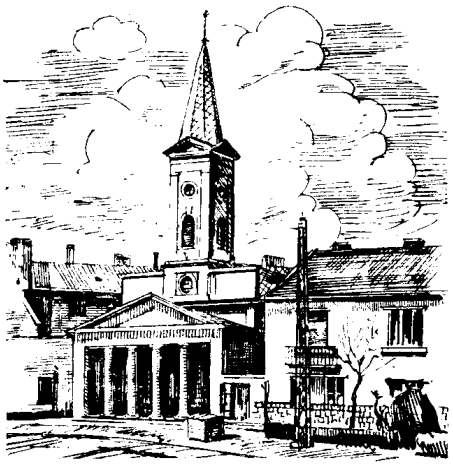

Újpest-Belsőváros

2006. 10. 29.

Juhász Emília

„SZÁJÁBÓL ÉLES KARD JÖTT KI…”

Olvasandó (lectio): Ézs 41,8-22
Heidelbergi Káté*: XLI. úrnap
(*Olvasható a szolgálat végén)

Alapige (textus): Jel 19,11-21

Károli fordítás:

És látám, hogy az ég megnyílt, és ímé vala egy fehér ló, és a ki azon ül vala, hivatik vala Hívnek és Igaznak, és igazságosan ítél és hadakozik. És az ő szemei olyanok, mint a tűzláng; és az ő fején sok korona; az ő neve fel vala írva, a mit senki nem tud, csak ő maga. És vérrel hintett ruhába vala öltöztetve és a neve Isten ígéjének neveztetik. És mennyei seregek követik vala őt fehér lovakon, fehér és tiszta gyolcsba öltözve. És az ő szájából éles kard jő vala ki, hogy azzal verje a pogányokat; és ő fogja azokat legeltetni vasvesszővel; és ő nyomja a mindenható Isten haragja hevének borsajtóját. És az ő ruháján és tomporán oda vala írva az ő neve: királyoknak Királya, és uraknak Ura. És láték egy angyalt állani a napban, és kiálta nagy szóval, mondván minden madaraknak, a melyek repdesnek vala az égnek közepette: Jőjjetek el, és gyűljetek egybe a nagy Istennek vacsorájára; Hogy egyétek a királyok húsát, és vezérek húsát és hatalmasok húsát, és lovaknak és rajtok űlőknek húsát, és mindenkinek húsát, szabadokét és szolgákét, és kicsinyekét és nagyokét. És látám, hogy a fenevad és a föld királyai és az ő seregeik egybegyűltek, hogy hadakozzanak az ellen, a ki a lovon ül vala és az ő serege ellen. És megfogaték a fenevad, és ő vele együtt a hamis próféta, a ki a csodákat tette ő előtte, a melyekkel elhitette azokat, a kik a fenevad bélyegét felvették, és a kik imádták annak képét: ők ketten elevenen a kénkővel égő tüzes tóba vettetének: A többiek pedig megöletének a lovon űlőnek kardjával, a mely az ő szájából jő vala ki; és a madarak mind megelégedének azoknak húsával.

Új fordítás:

És láttam a megnyílt eget: íme egy fehér ló, és aki rajta ül, annak neve Hű és Igaz, mert igazságosan ítél és harcol, szeme tűz lángja, és fején sokágú korona és rajta egy név, amelyet senki sem tud rajta kívül; és vérbe mártott ruhába volt öltözve. Ez a név adatott neki: az Isten Igéje. A mennyei seregek követték őt fehér lovakon, tiszta fehér gyolcsba öltözve. Szájából éles kard jött ki, hogy megverje vele a népeket: mert ő vasvesszővel fogja pásztorolni őket, és fogja taposni a mindenható Isten búsult haragjának borsajtóját. Ruhájára és derekára az a név van írva: Királyoknak Királya és uraknak Ura. És láttam, hogy egy angyal áll a napban, aki hatalmas hangon kiáltott minden madárhoz, amely az ég közepén repül: „Jöjjetek, gyülekezzetek össze az Isten nagy vacsorájára, hogy királyok, vezérek és hatalmasok húsát egyétek, lovak húsát és a rajta ülőkét, minden szabad ember és rabszolga húsát, kicsinyekét és nagyokét". És láttam, hogy a fenevad meg a föld királyai és seregeik gyülekeznek, hogy harcra keljenek a lovon ülő és serege ellen, de foglyul esett a fenevad és vele együtt a hamis próféta, aki a csodákat tette az ő nevében, amelyekkel megtévesztette azokat, akik a fenevad bélyegét magukra vették, és imádták az ő képmását: élve vettetett mind a kettő a kénnel égő tűz tavába. A többiek pedig megölettek a lovon ülő kardjával, amely a szájából jött ki, és a madarak mind jóllaktak az ő húsukból.

Imádkozzunk!

Köszönjük, drága Urunk, vigasztaló és bátorító szavaidat, hogy Magadhoz hívsz bennünket, hogy népednek nevezel, hogy kijelented Magad nekünk, az életnek útját, s azon akarsz bennünket vezetni. Köszönjük, hogy Jézus Krisztusban vagy a Megtartónk, Megszabadítónk. Köszönjük, Urunk, hogy Te tudod reformálni a mi életünket, a mi gyülekezetünket, a mi országunkat is. Köszönjük, hogy a Te akaratod az élet, hogy Hozzád térjünk, hogy Téged megismerjünk, és Benned növekedjünk. Urunk! Kérjük, hogy Te cselekedd ezt meg most Igéd és Szent Lelked által! Köszönjük, hogy jól ismersz bennünket, tudod, hogy milyen bűnöket hoztunk ide Eléd. Tudod, Urunk, hogy mi mindent kell nekünk megvallani, elhagyni. Add, hogy ez is megtörténjék, hogy a Te kegyelmed előtt semmi ne legyen gát és akadály, hogy szabadon munkálkodhass az életünkben!

Ámen.

Isten **bűnbocsátó kegyelmének** hirdetése:

Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz, hogy megbocsássa bűneinket és megtisztítson minket minden hamisságtól. Ha azt mondjuk, hogy nem vétkeztünk, hazuggá tesszük őt, és az ő igéje nincsen mi bennünk. (1Jn 1,9-10)

Igehirdetés

Az elmúlt héten abban gyönyörködhettünk, hogy hova vár minket Jézus Krisztus mint elkészített és fehér ruhába öltözött mennyasszonyát. Örüljünk és örvendezzünk, mert eljött a Bárány menyegzője! Boldogok azok, akik oda hivatalosak. (vö. Jel 19,7-9) Az egyházat hívja, akiket megigazított és drága vérén megváltott.

Itt a földön gyakran olyan, mintha egy drámának lennénk a részesei, akciók zajlanak körülöttünk, amiknek nem tudjuk a kimenetelét, vannak benne véres jelenetek, epizódok, amiket nem tudunk kikerülni, el kell, hogy szenvedjük, de ha a végére nézünk, akkor megváltozik a kép. Mert a vég a Bárány menyegzője felé tart, és a végső győzelem felé, amikor megjelenik, visszajön Jézus Krisztus. Ahogy közeledünk a Jelenések Könyvének a végéhez, úgy világosodik a kép, úgy lesz egyre nagyobb az ujjongás.

János előtt ismételten megnyílik az ég, és lát egy fehér lovast. Egy fehér lovassal már találkoztunk a 6. fejezetben. Itt ez a fehér lovas maga az Úr Jézus Krisztus, aki jön fehér és tiszta gyolcsba öltözötten a mennyei seregek élén. A ló nem a béke jelképe, hanem a harcé. Itt Jézus nem a szelíd szamárháton ülő Mester, hanem a seregével ítéletre bevonuló Úr. Mikor van szükség ilyen seregre? Amikor hadiállapot van. Egy sereg jöhet védelemre, de jöhet ellenünk is. Ez a két lehetőség van. Vagy azért jön, mert ellenség, hogy legyőzzön, letiporjon, vagy azért, mert megmentő, felszabadító.

Ez a mennyei sereg is ilyen: vagy ítéletre jön, vagy megszabadításra. Attól függően, hogy mi melyik oldalon vagyunk, kihez tartozunk. Amennyiben Jézushoz álltunk át, várjuk is azt a napot, amikor eljön majd ítélni eleveneket és holtakat. Akkor ez a reménységünk, ez az imádságunk: *Jövel Uram, Jézus!* (Jel 22,20b) Ez biztat, és ez bátorít, hogy Ő majd jön és övé minden hatalom. Ő az igaz bíró. Nem nekünk kell ítélni, mert mi ahhoz kicsik és kevesek vagyunk. Azt gondoljuk hamisan, hogy mi majd elintézzük dolgainkat, majd mi kiharcoljuk az igazságot, majd mi eltesszük útból, aki nem oda való. Ez nem a mi hatáskörünk. Jézus jön majd, és ő fogja megsemmisíteni a gonoszokat, a Fenevad erőit.

János írásaiban különösen is így láthatjuk meg Jézus Krisztust, Aki dicsőséges és hatalmas, Aki középen van. Ebben a részben Jézus neveit is felsorolja. A név nagyon lényeges, mert karaktert fejez ki, személyiséget jelöl. Jézus hű és igaz, igazságosan ítél és hadakozik. A cél ebben is az, hogy felragyogjon előttünk Jézus alakja, hogy higgyünk benne, hogy minden dolgunkban merjük Őrá bízni magunkat. Mert Ő hű és igaz, hitelre méltó. Megtartja ígéreteit, beváltja a hozzá fűzött reménységet. Olyannak mutatja magát, mint amilyen valójában.

Az utóbbi hetekben meg sem hallgattam a híreket. Nem hiszek a híreknek, mert ami átmegy az emberen, az már valamelyest torzul, nem tudja hűen és igazán visszaadni azt, ami történt. Jézus szemei olyanok, mint egy tűzláng. Az Ő tűzláng-tekintetével lát mindent, ami ezen a földön történik, sőt azt is, ami a mi szívünkben zajlik. Őt nem lehet becsapni és félrevezetni. Igazsággal kormányoz

és ítél meg mindeneket. Fenntartja uralmát a világ felett. Nem ítél mindent abban a pillanatban, van úgy, hogy vár még az ítélettel.

Az életben azt látjuk, hogy sok igazságtalanság történik. Egy-egy csatában azok győznek, akiknek veszteniük kellene. Nem értjük, hogy miért. Van úgy, hogy emiatt zúgolódunk, Istent vádoljuk – pedig nem kellene. Mi lenne velünk, ha minket is azonnal ítélne, melyikünk maradhatna akkor életben? Úgy gondolom, egyikünk sem. Isten igazságosan ítél és hadakozik, sok mindenre csak az utolsó felvonásban derül fény, hogy valami miért történt, s miért úgy történt.

Mennyei seregek kísérik a fehér ruhás lovast, most már Jézus rendelkezésére állnak, ott vannak mellette, nem úgy, mint nagypénteken, amikor nem jöttek a segítségére. A seregben nincsenek emberek. Krisztusnak ehhez nincs szüksége emberi közreműködésre. Fején sok korona van, ruhája vérrel hintett. A korona a hatalmat jelképezi. Ez a sok korona inkább olyan diadém-féle, a véres ruha pedig az ítéletet. Jézus ruháján ott van az, amit tett értünk, hogy vérét ontotta, vérén váltott meg minket a jogos ítélet alól. A küzdelem már eldőlt, az ítéletet Jézus magára vette, mert Ő a kereszten már megvívott az ősellenséggel. (vö. Zsid 9,12-15) A vér itt lehet a legyőzöttek vére is. Ézsaiás próféciái között olvashatunk erről: *Ki ez, aki jő Edomból, veres ruhákban Bocrából, aki ékes öltözetében, ereje sokaságában büszke? Én, aki igazságban szólok, elégséges vagyok a megtartásra. Miért veres öltözeted és ruháid, mint a bornyomó ruhái? A sajtót egyedül tapostam, és a népek közül nem volt velem senki, megtapodtam őket búsulásomban és széttapostam őket haragomban, így freccsent vérük ruháimra, egész öltözetemet bekevertem*. (Ézs 63,1) Ott ez prófécia, itt megtörténik.

A Szentírás szavai azt fejezik ki itt, hogy Jézus valóságos személy, Aki valóságosan fog eljönni az ítéletre is. Ahogyan ítél, az is reális lesz, nem lesz benne semmi gonoszság vagy részrehajlás. Mindenkivel szemben egyforma lesz a mérték, egyforma mérlegen méretünk le. Átlátni ezt ember nem képes, mint ahogyan János sem, mert Jézus magasan felette áll minden földinek, Ő királyoknak Királya és uraknak Ura (vö. Jel 19,16). Csak így segíthet rajtunk, csak így jöhet a benne hívőknek a felmentő sereg.

Szájából éles kard jön ki. A kard tehát nem a kezében van, hogy vagdalkozzon. Az egyetlen fegyver az Ige kardja, mint ahogyan azt az Efézusi levélben is olvashatjuk a hívők öltözékénél: a Léleknek kardját is felvegyétek, amely az Istennek beszéde. Az egész seregnek egyetlenegy kardja az Ige. Ezt az Igét már most mi megismerhetjük, kezünkbe adatott. Isten gondoskodott az Igéről, hogy eljusson hozzánk.

A reformációnak ez is egyik nagy eredménye volt, hogy egyedül az Isten Igéjére támaszkodott, azt tette meg zsinórmértékül. Ahhoz nem engedett meg mást hozzátenni, sem elvenni belőle. *Az Istennek beszéde pedig élő és ható, élesebb minden kétélű fegyvernél, és elhat a szívnek és léleknek, az ízeknek és velőknek megoszlásáig és megítéli a gondolatokat és a szívnek indulatait. És*

nincsen olyan teremtmény, amely nyilvánvaló nem volna előtte, sőt mindenek meztelenek és leplezetlenek annak szemei előtt, akiről mi beszélünk. (Zsid 4,12-13) Isten Igéjének hatalmas ereje van, a hatalma szavával tartja fenn az egész világot. Ezzel a hatalmi szóval teremtette is meg a világot, amikor egyszerűen azt mondta: *Legyen* (vö. 1Móz 1,3), akkor elemek rendeződtek össze. Amikor a végén szól, akkor pedig minden széthullik majd atomjaira. (vö. Ézs 24,5-6; 2Pét 3,10.12)

Szól és az ember szívében éled a hit és a remény. Ugyanakkor azt írja itt az Ige, hogy ezzel veri a pogányokat. Isten Igéje minket megtérésre hív itt a földön, magához hív bennünket a mi Urunk, hogy az ő népévé legyünk. Nem mindenki enged ennek a hívásnak. Lesznek, akik ellenállnak. Akiket az Isten Igéje keményen ítélni fog majd. Én szóltam, én mondtam és te nem hittél benne. Én elődbe adtam az élet és a halál útját (vö. 5Móz 30,19) és te nem az életet választottad.

Isten Igéje nem mindig simogatóan hat ránk, hanem úgy, mint a szike a sebész kezében: kivágja az oda nem illőt, a daganatot, a beteg részt, hogy a test gyógyuljon. Nem kedves a fülünknek ítéletes részeket olvasni, gyakran ezeket el is szoktuk csűrni-csavarni saját akaratunk szerint, mert fáj szembesülni azzal, hogy valamit rosszul tettem, hogy akaratom nem egyezik Isten akaratával. De mégis ez az élet útja számunkra. Az Ige által Isten nevel minket, fedd és dorgál, mint szerető atya a fiát.

Ez az Ige lett testté karácsonykor Jézus Krisztus személyében és lakozott közöttünk (vö. Ján 1,14). Az Igében élet van, Jézus maga az élet, akit befogadhatunk, elfogadhatunk. Ő ítéli az életünket, hogy az utolsó ítéletkor már ne elítéljen, hanem megtartson magának örökre. Ez az Ige lehet a mi kardunk is a sötétség erőivel szemben, ezért is fontos azt pontosan és helyesen értenünk, megismernünk és szívünkben hordoznunk.

Az előző történésben a Bárány menyegzőjét láttuk, örömteli lakomát. Itt ennek az ellenkezője, a nagy Istennek vacsorája van még leírva, amikor eltakaríttatik az ellenség, mint amikor egy állat elejt egy másikat. Természetfilmekben lehet ilyen jeleneteket látni, jönnek az ég madarai, hogy eltakarítsák a maradványokat. Akik Isten ellen háborúznak, felfalatnak majd. János látja összegyűlni a Fenevadat, a föld istenellenes királyait, és az ő seregeiket. Ez a sereg Krisztus győzelmes serege ellen akar kiállni, hogy megsemmisítse azt. De eleve halálra vannak ítélve. Itt van a végső leszámolás velük. Az Ige nem részletezi a csatát, csak a végeredményét, hiszen a mi számunkra ez a lényeges: az istenellenes hatalom nem kerülheti el a végét. Megfogaték a Fenevad, vele együtt a hamis próféta, megöletének azok is, akik vele vannak. Az ég madarai az ő a holttestüket takarítják el, végül pedig a kénköves tüzes tóba vettetik a Fenevad és hamis próféta. Innentől kezdve nem árthatnak senkinek.

Nem mindegy, hogy melyik lakomának leszünk a részesei. Az egyikben mi leszünk az étel, a másikban pedig együtt eszünk az Istennel. Ma még itt van

előttünk a megterített úrasztala, erre a szent vendégségre hív minket mennyei Atyánk. Saját értünk megtöretett testével táplál, és értünk kiontatott vérével itat. Engedjünk az Ő hívásának és jöjjünk ebbe a szent vendégségbe hittel, bűnbánattal és alázattal.

Ámen.

Imádkozzunk!

Dicsérünk, drága Úr Jézus Krisztus mindazért, amit értünk megtettél. Hogy letetted tiszta, szent életedet a kereszten, hogy nekünk is életünk legyen. Köszönjük a szót, amivel hívsz a Te seregedbe, hogy mellénk állsz, hogy mi Melléd állhassunk. Köszönjük az ítéleteidet is, amivel most ítélsz, hogy egykor ne ítéltessünk el, hanem megtartassunk kegyelmedből. Köszönjük Neked a megterített úrasztalát is, hogy erősíteni akarod a mi gyenge és ingatag hitünket. Könyörülj rajtunk, hogy tudjuk ezt hittel magunkhoz venni! Hogy valóban az történjék meg, amit Te szeretnél a mi életünkkel, hogy az célba érjen, Veled. Köszönjük azt, Urunk, hogy tied minden hatalom, hogy Te vagy az ítélő. Bocsásd meg, amikor mi ezt a kezünkbe vesszük, amikor mi akarunk vagdalkozni. Segíts, hogy igazából csak az Igéd lehessen a mi kezünkben, s a mi szánkon! A Te Igéd sugározzon életünkön keresztül, hogy ezzel találkozzanak mások is Veled! Urunk, Istenünk! Te áldd meg a mi csendben elmondott imádságainkat is most!

Ámen.

HEIDELBERGI KÁTÉ XLI. ÚRNAPJA

108. Mi a hetedik parancsolat értelme?

Az, hogy Isten előtt mindennemű tisztátalanság kárhozatos, tehát azt nekünk is szívből utálnunk kell,

- és szeplőtelen, tiszta életet kell élnünk, akár a szent házasságban akár azon kívül.

(3Móz 18, 27-29; Jud 23; - Ef 5,3; 1 Th 4,3 -4; 1 Kor 7,1-2; 9; 25-26; Zsid 13,4).

109. Csak a paráználkodást és más eléje rút dolgokat tiltja-e meg Isten e parancsolatban?

Mivel testünk és lelkünk egyaránt a Szentlélek temploma, Isten azt akarja, hogy mindkettőt tisztaságban és szentségben megőrizzük.

- Megtilt tehát mindenféle tisztátalan cselekedetet, magaviseletet, beszédet, gondolatot és kívánságot, de mindazt is, ami az embert erre ingerelhetné.

(1Kor 3,16; 6, 18-20; 2Kor 7, 1; Ef 4,17; 19-20; 5,3-4; - Mt 5,27-32; 1Kor 15,33; Ef 5,18).